

Härevs

Blääjer lööte ru-et on jä-el,

Färevplacke en de Sonn.

Lätsde Schtoppel schtont om Vää!,

dä Härevs, dä mott nu jonn.

Wengkvü-ejel bongk am Hemmel shtonnt,

höösch wije sesch em Wengk,

schlaare löstisch Tomelööt,

merr fölldt sesch werr äs Kengk.

Em Jaad, doh wütt et lä-esch on kaal,

doh shtonnt maar näcke Schtäcke.

Vü-el sette wi opjereet op Drööht,

wolle noh Süde trække.

Och esch mäut wi di Wengkvü-ejel am Hemmel shtonnt,

mäut wi di Vü-ejel noh Süde jonn,

mäut Rään on U-esel, mäut lis on Vrüüß verjä-ete,

maar, dat send Wönsch, dat bliive Wönsch ,sonn Wönsch di send vermä-ete.